

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 7ης Οκτωβρίου 2014 *

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Διοικητικός φάκελος και τελική απόφαση της Επιτροπής σχετικά με σύμπραξη, μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής — Άρνηση προσβάσεως — Υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία του σκοπού έρευνας — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον»

Στην υπόθεση T-534/11,

Schenker AG, με έδρα το Έσσεν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους C. von Hammerstein, B. Beckmann και C.-D. Munding, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τον M. Kellerbauer και τις C. ten Dam και P. Costa de Oliveira, στη συνέχεια, από τον M. Kellerbauer, την P. Costa de Oliveira και τον M. Leupold,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον M. Smeets, δικηγόρο,

από τη

Martinair Holland NV, με έδρα το Haarlemmermeer (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον R. Wesseling και τη M. Bredenoord-Spoek, δικηγόρους,

από τη

Société Air France SA, με έδρα το Roissy-en-France (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τις A. Wachsmann και S. Thibault-Liger, δικηγόρους,

από τη

Cathay Pacific Airways Ltd, με έδρα το Queensway, Χονγκ-Κονγκ (Κίνα), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους B. Bär-Bouyssière, δικηγόρο, M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, και τη R. Kreisberger, barrister, στη συνέχεια από τους M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, και τη R. Kreisberger, barrister

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

από την

Air Canada, με έδρα το Québec (Καναδάς), εκπροσωπούμενη από τους J. Pheasant, solicitor, και C. Wünschmann, δικηγόρο,

και από τις

Lufthansa Cargo AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία),

και

Swiss International Air Lines AG, με έδρα τη Βασιλεία (Ελβετία),

εκπροσωπούμενες αρχικώς από τον S. Völcker και την E. Αρσενίδου, στη συνέχεια από τον S. Völcker και την J. Orolagas, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Αυγούστου 2011 με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων), στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως αυτής και στο μη εμπιστευτικό κείμενο της,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen (εισηγητή), πρόεδρο, I. Pelikánová και E. Buttigieg, δικαστές,

γραμματέας: K. Andoná, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Μαρτίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2010 την απόφαση C(2010) 7694 τελικό (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων) σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (στο εξής: απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων). Με την απόφαση αυτή, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις είχαν παραβεί το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, συμμετέχοντας σε διεθνούς κλίμακας σύμπραξη με αντικείμενο τις υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων (στο εξής: σύμπραξη στον τομέα της αεροπορικής μεταφοράς φορτίων) στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και επέβαλε στις επιχειρήσεις αυτές πρόστιμα συνολικού ύψους 799 445 000 ευρώ.
- 2 Στις 21 Απριλίου 2011 η προσφεύγουσα, ήτοι η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών εφοδιαστικής Schenker AG, υπέβαλε ενώπιον της Επιτροπής αίτηση ζητώντας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ολόκληρο τον φάκελο της διαδικασίας για την έκδοση της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων (στο

εξής: φάκελος για την αεροπορική μεταφορά φορτίων), επικουρικό, στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και, έτι επικουρικότερον, στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43). Με την αίτησή της η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι είχε ειδικό συμφέρον να της επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά καθόσον δύο από τους αποδέκτες της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων είχαν ασκήσει αγωγή ενώπιον ολλανδικού δικαστηρίου εις βάρος της με αίτημα να διαπιστωθεί ότι δεν είχαν υποχρέωση να την αποζημιώσουν λόγω παραβιάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού.

- 3 Με έγγραφο της 25ης Μαΐου 2011, η Επιτροπή απέρριψε την εν λόγω αίτηση.
- 4 Η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 15 Ιουνίου 2011 επιβεβαιωτική αίτηση δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 ζητώντας από την Επιτροπή να αναθεωρήσει τη θέση της (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση).
- 5 Η Επιτροπή, με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 2011 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), απέρριψε την επιβεβαιωτική αίτηση.
- 6 Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή, κατ' αρχάς, αποφάνθηκε ως προς το αντικείμενο της επιβεβαιωτικής αιτήσεως. Κατά την Επιτροπή είχε το ίδιο αντικείμενο με την αρχική αίτηση (τμήμα 2, τρίτο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 7 Στη συνέχεια, η Επιτροπή προέβη σε χωριστή εξέταση, αφενός, των αιτημάτων προσβάσεως στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και, αφετέρου, του αιτήματος προσβάσεως στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής (βλ. τμήμα 2, τέταρτο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη περίπτωση, της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 8 Όσον αφορά τα αιτήματα προσβάσεως στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, η Επιτροπή, πρώτον, επισήμανε ότι οι διατάξεις του κανονισμού 1/2003 και του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 123, σ. 18), απαγορεύουν την εκ μέρους της γνωστοποίηση πληροφοριακών στοιχείων που έχουν συγκεντρωθεί στο πλαίσιο έρευνας σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ ή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ (στο εξής: έρευνα ανταγωνισμού). Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν δυνατόν να παρακαμφθεί η απαγόρευση αυτή βάσει του κανονισμού 1049/2001 και ότι σκοπός της εν λόγω απαγορεύσεως είναι η προστασία του συστήματος εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού και του συμφέροντος των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων να μην γνωστοποιούνται πληροφοριακά στοιχεία που έχουν παράσχει στην Επιτροπή ή που είναι απόρρητα. Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι τα «έγγραφα τα οποία [η προσφεύγουσα] ζητούσε να της χορηγηθούν» καλύπτονταν επίσης από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας (τμήμα 3.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 9 Δεύτερον, η Επιτροπή επισήμανε ότι κατά της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων είχαν ασκηθεί προσφυγές ακυρώσεως, οι οποίες εκκρεμούσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί οριστικά περατωμένη η έρευνα που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως αυτής (στο εξής: έρευνα για την αεροπορική μεταφορά φορτίων). Κατά την Επιτροπή, δεν ήταν δυνατόν να αποκλειστεί το ενδεχόμενο το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο δίκης σχετικά με τη νομιμότητα αποφάσεως της Επιτροπής, να της ζητήσει την προσκόμιση εγγράφων από τον φάκελό της. Η Επιτροπή επισήμανε ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών θα μπορούσε να διαταράξει τη συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία. Η Επιτροπή εκτίμησε επίσης ότι, ανάλογα με την έκβαση των εκκρεμουσών δικών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, θα μπορούσε να υποχρεωθεί να κινήσει εκ νέου την έρευνα για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Ως εκ τούτου, η γνωστοποίηση των

«ζητηθέντων εγγράφων» θα μπορούσε να περιορίσει τη δυνατότητά της να εκδώσει νέα απόφαση χωρίς επιρροή εξωτερικών παραγόντων και θα έθιγε τους σκοπούς της έρευνάς της (τμήμα 3.2, πρώτο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 10 Εξάλλου, η Επιτροπή έκρινε ότι οι επιχειρήσεις που υποβάλλουν πληροφοριακά στοιχεία στο πλαίσιο έρευνας ανταγωνισμού έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι τα στοιχεία αυτά θα γνωστοποιηθούν μόνο με την απόφαση η οποία περατώνει την έρευνα αφού απαλειφθούν τα επιχειρηματικά απόρρητα και τα λοιπά εμπιστευτικά πληροφοριακά στοιχεία. Η Επιτροπή επισήμανε ότι τα «έγγραφα που αφορούσε η [επιβεβαιωτική αίτηση]» ήταν «έγγραφα σχετικά με απαλλαγή και επεικλή μεταχείριση», έγγραφα που είχαν συγκεντρωθεί κατά τη διάρκεια ελέγχων, αιτήσεις παροχής πληροφοριών, απαντήσεις στις αιτήσεις αυτές, ανακοινώσεις αιτιάσεων, απαντήσεις στις ανακοινώσεις αυτές αιτιάσεων και εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής. Η Επιτροπή επισήμανε ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών παρά τις εγγυήσεις εμπιστευτικότητας που προβλέπουν οι κανονισμοί 1/2003 και 773/2004 θα καθιστούσε τις εγγυήσεις αυτές άνευ αντικειμένου και θα ωθούσε τις επιχειρήσεις τις οποίες θα αφορούσαν μεταγενέστερες έρευνες να περιορίσουν τη συνεργασία τους στο ελάχιστο, πράγμα που θα εμπόδιζε την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού από την Επιτροπή (τμήμα 3.2, δεύτερο έως έκτο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 11 Η Επιτροπή συνήγαγε από τα ανωτέρω ότι «τα έγγραφα αυτά» καλύπτονταν πλήρως από την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αφορά την προστασία του σκοπού επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου (τμήμα 3.2, έβδομο εδάφιο της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 12 Τρίτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα «ζητηθέντα έγγραφα» περιείχαν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες των οποίων η γνωστοποίηση θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν δυνατή η περαιτέρω διευκρίνιση του περιεχομένου των πληροφοριών αυτών χωρίς τη μερική αποκάλυψή τους και, άρα, χωρίς να καταστεί άνευ αποτελέσματος η εξαίρεση που προβλέπει η ως άνω διάταξη (τμήμα 3.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 13 Τέταρτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένες αρχές ανταγωνισμού τρίτων χωρών είχαν δημοσιοποιήσει τις αποφάσεις τους για τη σύμπραξη στον τομέα της αεροπορικής μεταφοράς φορτίων, και ότι ορισμένες από τις αποφάσεις αυτές είχαν επισυναφθεί στην επιβεβαιωτική αίτηση. Εντούτοις, η Επιτροπή συμπέρανε ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριζε η προσφεύγουσα με την ως άνω αίτηση, δεν επηρεαζόταν εξ αυτού του λόγου η ανάγκη προστασίας του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και του πλήρους κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων (τμήμα 3.4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 14 Πέμπτον, η Επιτροπή έκρινε ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριζε η προσφεύγουσα με την επιβεβαιωτική αίτηση, αφενός, δεν ήταν αναγκαία χωριστή εξέταση κάθε εγγράφου στο οποίο δεν επιτράπη η πρόσβαση, καθόσον η νομολογία επιτρέπει τεκμήριο υπέρ της εμπιστευτικότητας όλων των εγγράφων και, αφετέρου, η έκδοση της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων δεν συνεπαγόταν την οριστική περάτωση της έρευνας για την αεροπορική μεταφορά φορτίων (τμήμα 3.4.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 15 Έκτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα «οικεία έγγραφα» καλύπτονταν πλήρως από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και ότι, ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατό να επιτραπεί μερική πρόσβαση στα έγγραφα αυτά (τμήμα 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 16 Έβδομον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001, οι εξαιρέσεις για τις οποίες έγινε λόγος στην προηγούμενη σκέψη δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη

γνωστοποίηση. Εκτίμησε εντούτοις ότι η επιβεβαιωτική αίτηση δεν περιείχε επιχειρήματα από τα οποία να μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή τέτοιου συμφέροντος (τμήμα 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 17 Όσον αφορά το αίτημα προσβάσεως στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, η Επιτροπή επισήμανε ότι το κείμενο αυτό ήταν στο στάδιο της προετοιμασίας. Η Επιτροπή τόνισε, αφενός, ότι η προετοιμασία μη εμπιστευτικού κειμένου αποφάσεως εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ που αφορά συμπράξεις απαιτεί σημαντικό χρονικό διάστημα και, αφετέρου, ότι κατά τον χρόνο εκείνο διεξήγε συζητήσεις με τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ως προς τα αποσπάσματα της αποφάσεως αυτής τα οποία θα έπρεπε να μην περιληφθούν στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής. Τέλος, η Επιτροπή επισήμανε ότι, δεδομένου ότι το κείμενο αυτό δεν υπήρχε, το αίτημα προσβάσεως της προσφεύγουσας ήταν άνευ αντικειμένου. Ανέλαβε όμως τη δέσμευση να αποστείλει στην προσφεύγουσα το κείμενο αυτό μόλις ολοκληρωνόταν (τμήμα 2, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Οκτωβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 19 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 και στις 16 Ιανουαρίου 2012, η Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, η Martinair Holland NV, η Société Air France SA, η Cathay Pacific Airways Ltd, η Air Canada, η Lufthansa Cargo AG και η Swiss International Air Lines AG ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Οι αιτήσεις αυτές παρεμβάσεως έγιναν δεκτές με διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2012.
- 20 Κατόπιν τροποποίησης της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 21 Με έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 2014, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, υπέβαλε γραπτές ερωτήσεις στους διαδίκους, στις οποίες αυτοί απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 22 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 21ης Μαρτίου 2014.
- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 24 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 25 Η Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, η Martinair Holland, η Société Air France, η Air Canada, η Lufthansa Cargo και η Swiss International Air Lines ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Η Cathay Pacific Airways ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί του περιεχομένου της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 27 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι από τις σκέψεις 2 και 6 ανωτέρω προκύπτει ότι η επιβεβαιωτική αίτηση περιλαμβάνει τρία αιτήματα προσβάσεως σε έγγραφα, εκ των οποίων το πρώτο αφορά τον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, το δεύτερο υποβλήθηκε επικουρικός και αφορά το πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, το δε τρίτο υποβλήθηκε έτι επικουρικότερον και αφορά το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής.
- 28 Η Επιτροπή απέρριψε το τρίτο από τα αιτήματα αυτά για λόγο διαφορετικό εκείνων που επικαλέστηκε για να απορρίψει τα δύο πρώτα αιτήματα. Το απέρριψε σε εισαγωγικό τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο αφορούσε, ιδίως, την οριοθέτηση του περιεχομένου της επιβεβαιωτικής αιτήσεως (τμήμα 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 29 Στο ίδιο εισαγωγικό τμήμα, η Επιτροπή ανέφερε ότι στα επόμενα τμήματα της προσβαλλομένης αποφάσεως θα εξέθετε τους λόγους απορρίψεως των δύο πρώτων αιτημάτων προσβάσεως για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 27 ανωτέρω.
- 30 Εντούτοις, στα επόμενα τμήματα, δηλαδή στα τμήματα 3 έως 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν εξέτασε ούτε μνημόνευσε χωριστά τα δύο αιτήματα προσβάσεως για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 27 ανωτέρω. Πρέπει, συνεπώς, να ερμηνευθούν στο μέτρο του δυνατού οι λόγοι απορρίψεως που εκθέτει η Επιτροπή στα εν λόγω τμήματα υπό την έννοια ότι αφορούν τόσο το αίτημα προσβάσεως στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων όσο και το αίτημα προσβάσεως στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.
- 31 Στη συνέχεια, πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι απέρριψε ρητώς τα αιτήματα αυτά βάσει των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και αφορούν, αντιστοίχως, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία των σκοπών έρευνας, αναφέρθηκε επίσης σε δύο σημεία στην προστασία των δικαστικών διαδικασιών και επισήμανε ότι υπήρχε το ενδεχόμενο διαταράξεως των διαδικασιών αυτών λόγω της γνωστοποιήσεως εγγράφων όπως εκείνα στα οποία η προσφεύγουσα ζητούσε να της επιτραπεί η πρόσβαση (βλ. τμήμα 3.1, έβδομο εδάφιο, και τμήμα 3.2, πρώτο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 32 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα και ορισμένες παρεμβαίνουσες προέβαλαν με τα υπομνήματά τους διάφορα επιχειρήματα σχετικά με το κατά πόσον η ζητούμενη πρόσβαση θα μπορούσε να θίξει την προστασία των δικαστικών διαδικασιών υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε λόγο ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αντλούμενο από παράβαση της διατάξεως αυτής και η Επιτροπή δεν υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόταν εν μέρει σε αυτήν.

- 33 Επί του σημείου αυτού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή, μολονότι αναφέρθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση στην προστασία των δικαστικών διαδικασιών, απέρριψε εντούτοις τα αιτήματα προσβάσεως στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων στηριζόμενη μόνο στις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και αφορούν, αντιστοίχως, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία των σκοπών έρευνας, και όχι στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού.
- 34 Ειδικότερα, η Επιτροπή στο τμήμα 3.2, έβδομο εδάφιο, στο τμήμα 3.3, πέμπτο εδάφιο, και στο τμήμα 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως συμπέρανε ρητώς μόνο ότι τα ζητούμενα έγγραφα καλύπτονταν από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Εξάλλου, η Επιτροπή, στο τμήμα 5, δέκατο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατόπιν της σταθμίσεως στην οποία είχε υποχρέωση να προβεί, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του ίδιου κανονισμού, μεταξύ του δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των ζητούμενων εγγράφων και των συμφερόντων τα οποία προστατεύουν οι εξαιρέσεις που εφαρμόζονται με την προσβαλλόμενη απόφαση, έκρινε ότι έπρεπε να επικρατήσει το συμφέρον της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων και των σκοπών έρευνας. Τέλος, επισημαίνεται ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δεν υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόταν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 35 Οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα των ανωτέρω παρατηρήσεων.

Επί της ουσίας

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 36 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, πέντε λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της, οι οποίοι μπορούν να καταταγούν σε δύο ομάδες.
- 37 Με την πρώτη ομάδα λόγων ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον με αυτήν η Επιτροπή απέρριψε τα αιτήματά της για πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Η ομάδα αυτή λόγων ακυρώσεως περιλαμβάνει τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράλειψη της Επιτροπής να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αντλούνται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε ότι η γνωστοποίηση του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και η γνωστοποίηση του πλήρους κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων μπορούσαν να θίξουν την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου (δεύτερος λόγος) ή την προστασία των σκοπών έρευνας της (τρίτος λόγος). Τέλος ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι συνέτρεχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών.
- 38 Η δεύτερη ομάδα περιλαμβάνει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως. Ο λόγος αυτός, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται, κατ' ουσίαν, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή δεν επέτρεψε στην προσφεύγουσα μερική πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και δεν της διαβίβασε μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.

- 39 Επισημαίνεται ότι ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης, για να εκτιμήσει αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία αυτό κατέχει, μπορεί να λάβει υπόψη σωρευτικώς διάφορους λόγους αρνήσεως μεταξύ αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2012, C-404/10 P, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψεις 113 και 114).
- 40 Όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 27 έως 35 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε εν προκειμένω ότι ο φάκελος για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και το πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων καλύπτονταν τόσο από την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, όσο και από την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού και αφορά την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.
- 41 Η Επιτροπή δεν έκρινε ότι το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων καλυπτόταν από εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, αλλά απλώς διαπίστωσε ότι το κείμενο αυτό δεν υπήρχε και δήλωσε ότι θα διαβιβαζόταν στην προσφεύγουσα μόλις ολοκληρωνόταν.
- Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των εγγράφων του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων
- 42 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Ο κανονισμός 1049/2001 σκοπό έχει να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Από τον κανονισμό αυτόν, ιδίως δε από το άρθρο του 4, το οποίο προβλέπει συναφές καθεστώς εξαιρέσεων, προκύπτει επίσης ότι αυτό το δικαίωμα προσβάσεως υπόκειται εντούτοις σε ορισμένους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, σκέψη 61).
- 43 Βάσει των εξαιρέσεων που επικαλείται η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, δηλαδή των εξαιρέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δύναται, εξαιρουμένης της περιπτώσεως κατά την οποία υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του συγκεκριμένου εγγράφου, να απορρίψουν το αίτημα για την παροχή προσβάσεως σε έγγραφο, στην περίπτωση κατά την οποία η γνωστοποίηση θίγει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ορισμένου φυσικού ή νομικού προσώπου ή την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών αυτών οργάνων.
- 44 Ως εκ τούτου, το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπει το ως άνω άρθρο 4 στηρίζεται σε στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων σε δεδομένη περίπτωση, δηλαδή, αφενός, των συμφερόντων που θα ικανοποιούνταν από τη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα θίγονταν από τη γνωστοποίηση αυτή. Η απόφαση επί αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα εξαρτάται από το ποιο είναι το υπέρτερο στη συγκεκριμένη περίπτωση συμφέρον (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 63).
- 45 Στην υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο φάκελος για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και το πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων αφορούν δραστηριότητα επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Ειδικότερα, η συγκέντρωση, ή η επεξεργασία, των πληροφοριακών στοιχείων που περιλαμβάνονται στα έγγραφα αυτά έγινε από την Επιτροπή στο πλαίσιο έρευνας σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, της οποίας σκοπός ήταν η συλλογή επαρκών πληροφοριών και αποδείξεων για την επιβολή κυρώσεων ως προς συγκεκριμένες πρακτικές αντίθετες προς αυτή τη διάταξη.

- 46 Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού μιας διαδικασίας για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, που συνίσταται στο να εξακριβωθεί αν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις έχουν επιδοθεί σε αθέμιτες συμπεριφορές οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή συλλέγει στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες σχετικά με τις εμπορικές στρατηγικές των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, το ύψος των πωλήσεών τους, τα μερίδιά τους στην αγορά ή τις εμπορικές τους σχέσεις, οπότε η πρόσβαση στα έγγραφα της διαδικασίας αυτής μπορεί να βλάψει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εν λόγω επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, οι εξαιρέσεις που αφορούν την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης συνδέονται, εν προκειμένω, στενά (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 79, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-380/08, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 34).
- 47 Βεβαίως, για να δικαιολογηθεί η άρνηση προσβάσεως σε έγγραφο δεν αρκεί, κατ' αρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα ή συμφέρον διαλαμβανόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύει μία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο αυτό. Πάντως, επιτρέπεται στο οικείο θεσμικό όργανο να στηριχθεί, συναφώς, σε γενικά τεκμήρια τα οποία εφαρμόζονται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρόμοιες γενικού χαρακτήρα εκτιμήσεις μπορούν να ισχύουν για αιτήσεις γνωστοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψεις 64 και 65, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 35).
- 48 Πρέπει να εξεταστεί αν από τις διατάξεις των κανονισμών 1/2003 και 773/2004, οι οποίοι ρυθμίζουν ειδικά το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα φακέλων της Επιτροπής που αφορούν τις διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, προκύπτει τέτοιο γενικό τεκμήριο όσον αφορά τις διαδικασίες αυτές.
- 49 Επισημαίνεται συναφώς ότι με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004 επιδιώκεται, στον συγκεκριμένο τομέα, η επίτευξη διαφορετικών σκοπών από εκείνους που επιδιώκει ο κανονισμός 1049/2001, δεδομένου ότι σκοπός τους είναι να διασφαλισθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των οποίων απολαμβάνουν τα εμπλεκόμενα μέρη και η επιμελής εξέταση των καταγγελιών, διασφαλιζομένης παράλληλα της τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου στις διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και όχι να διευκολυνθεί κατά τον μέγιστο δυνατό βαθμό η άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και η ευρύτερη υιοθέτηση πρακτικών χρηστής διοικήσεως με διασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας όσον αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των δημόσιων αρχών, καθώς και τα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι αποφάσεις τους (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 83, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 30).
- 50 Αντιθέτως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ του κανονισμού 1049/2001 και άλλου κανόνα του δικαίου της Ένωσης, υπερισχύουν οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, ούτε ο κανονισμός 1049/2001 ούτε ο κανονισμός 1/2003 περιλαμβάνουν διάταξη που να προβλέπει ρητώς την υπεροχή του ενός έναντι του άλλου. Επομένως, πρέπει να εξασφαλιστεί εφαρμογή εκάστου των κανονισμών αυτών κατά τρόπο συμβατό με την εφαρμογή του άλλου ώστε να καθίσταται έτσι δυνατή η συνεκτική εφαρμογή τους (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 84, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 31).

- 51 Βεβαίως, μολονότι το δικαίωμα μελέτης του διοικητικού φακέλου στο πλαίσιο διαδικασίας για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, διακρίνονται νομικώς, εντούτοις καταλήγουν σε παρόμοια κατάσταση από λειτουργικής απόψεως. Ειδικότερα, ανεξαρτήτως της νομικής βάσεως δυνάμει της οποίας επιτρέπεται, η πρόσβαση στον φάκελο παρέχει στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των παρατηρήσεων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και από τρίτους (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 89, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 32).
- 52 Το άρθρο 27, παράγραφος 2, και το άρθρο 28 του κανονισμού 1/2003, καθώς και τα άρθρα 6, 8, 15 και 16 του κανονισμού 773/2004 ρυθμίζουν όμως περιοριστικά τη χρήση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο διαδικασίας για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, περιορίζοντας την πρόσβαση στον φάκελο στα «εμπλεκόμενα μέρη» και στους «καταγγέλλοντες» των οποίων την καταγγελία προτίθεται να απορρίψει η Επιτροπή, υπό τον όρο της μη γνωστοποίησης στοιχείων που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο και άλλων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα των επιχειρήσεων, καθώς και των εσωτερικών εγγράφων της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών, και εφόσον τα έγγραφα στα οποία επετράπη η πρόσβαση θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικώς για ένδικες ή διοικητικές διαδικασίες με αντικείμενο την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 86, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 38).
- 53 Ως εκ τούτου, όχι μόνον οι εμπλεκόμενοι σε διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ δεν έχουν απεριόριστο δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής, αλλά, επιπλέον, οι τρίτοι, με την εξαίρεση των καταγγελλόντων, δεν έχουν, στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 87).
- 54 Τα στοιχεία αυτά πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Συγκεκριμένα, εάν πρόσωπα, πέραν αυτών που έχουν δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο βάσει των κανονισμών 1/2003 και 773/2004 ή εκείνων που, μολονότι είχαν κατ' αρχήν τέτοιο δικαίωμα, δεν έκαναν χρήση του δικαιώματος αυτού ή δεν τους επετράπη η πρόσβαση, μπορούσαν να αποκτήσουν πρόσβαση στα έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, θα διακυβευόταν το καθεστώς προσβάσεως στον φάκελο το οποίο θεσπίστηκε με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004 (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 88, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 40).
- 55 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αφενός, η γενικευμένη πρόσβαση βάσει του κανονισμού 1049/2001 στα έγγραφα που αντηλλάγησαν στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ μεταξύ της Επιτροπής και των μερών που αφορά η διαδικασία αυτή ή τρίτων θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να εξασφαλίσει με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004 μεταξύ της υποχρέωσης των οικείων επιχειρήσεων να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενδεχομένως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες και της διασφάλισης ενισχυμένης προστασίας που συνδέεται, όσον αφορά το επαγγελματικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, με τις κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβασθείσες στην Επιτροπή πληροφορίες (αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 90, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 39).
- 56 Πρέπει, εξάλλου, να γίνει δεκτό, όσον αφορά τις πληροφορίες που συγκεντρώνει η Επιτροπή στο πλαίσιο των διαδικασιών εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ βάσει των ανακοινώσεων της σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3, και ΕΕ 2006, C 298, σ. 11, αντιστοίχως), ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών θα μπορούσε να αποθαρρύνει τους πιθανούς αιτούντες επιεική μεταχείριση από το να προβαίνουν σε δηλώσεις βάσει

των ανακοινώσεων αυτή. Ειδικότερα, θα μπορούσαν να βρεθούν σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις που είχαν συμμετοχή στη σύμπραξη και δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα ή συνεργάστηκαν σε μικρότερη κλίμακα (απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 41).

- 57 Κατά συνέπεια, για την ερμηνεία των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να αναγνωριστεί, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η ύπαρξη γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η γνωστοποίηση των εγγράφων που έχει συλλέξει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ θα έθιγε, κατ' αρχήν, τόσο την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσο και την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των επιχειρήσεων που εμπλέκονται σε μια τέτοια διαδικασία (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 92, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 42· βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 123).
- 58 Δεδομένης της φύσεως των συμφερόντων που προστατεύονται στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το συμπέρασμα της προηγούμενης σκέψεως επιβάλλεται ανεξαρτήτως του αν η αίτηση προσβάσεως αφορά διαδικασία η οποία έχει ήδη περατωθεί ή διαδικασία η οποία εκκρεμεί. Συγκεκριμένα, η δημοσιοποίηση των ευαίσθητων πληροφοριών που αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων μπορεί να βλάψει τα εμπορικά τους συμφέροντα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη εκκρεμούσας διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ. Επιπλέον, η προοπτική μιας τέτοιας δημοσιοποίησης μετά την περάτωση της διαδικασίας αυτής θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις όσον αφορά τη διάθεση συνεργασίας των επιχειρήσεων ενόσω εκκρεμεί τέτοια διαδικασία (απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 43· βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 124).
- 59 Πρέπει εξάλλου να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001, οι εξαιρέσεις που αφορούν τα εμπορικά συμφέροντα ή τα ευαίσθητα έγγραφα μπορούν να εφαρμοσθούν επί περίοδο τριάντα ετών, ή ακόμη και πέραν αυτής αν τούτο κριθεί αναγκαίο (απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 125).
- 60 Τέλος, το ως άνω γενικό τεκμήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η γνωστοποίηση δεν καλύπτεται από αυτό ή ότι συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 126· Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 100, και Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 45).
- 61 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.
- 62 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι ο φάκελος για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και το πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων καλύπτονταν από την εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου

- 63 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε γιατί η πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου. Υπενθυμίζει ότι η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων αφορά το χρονικό διάστημα μεταξύ Δεκεμβρίου 1999 και Φεβρουαρίου 2006. Κατά την προσφεύγουσα, οι κάθε είδους εμπορικές πληροφορίες δεν είναι πλέον επίκαιρες ούτε χρήζουν προστασίας. Η ίδια η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της περί των κανόνων πρόσβασης στον φάκελο υπόθεσης της Επιτροπής δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ], των άρθρων 53, 54 και 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ, και του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ 2005, C 325, σ. 7), αναφέρει ότι, κατά γενικό κανόνα, πληροφορίες αναγόμενες σε χρόνο προγενέστερο των πέντε ετών παύουν να είναι εμπιστευτικές.
- 64 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 65 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των εκτεθέντων στη σκέψη 57 ανωτέρω, μπορούσε να δεχθεί κατά τεκμήριο ότι η πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ήταν ικανή να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα των επιχειρήσεων τις οποίες αφορούσε η έρευνα για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν όφειλε να παραθέσει συναφώς ειδική αιτιολογία.
- 66 Υπενθυμίζεται, εν συνεχεία, ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001 και όπως τονίζεται στη νομολογία (βλ. σκέψη 59 ανωτέρω), οι εξαιρέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή μπορούν να εφαρμοσθούν επί περίοδο τριάντα ετών, ή ακόμη και πέραν αυτής αν τούτο κριθεί αναγκαίο, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων.
- 67 Στην υπό κρίση υπόθεση, η ίδια η προσφεύγουσα ομολογεί ότι η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων αφορά το χρονικό διάστημα μεταξύ Δεκεμβρίου 1999 και Φεβρουαρίου 2006, το οποίο δεν είναι προγενέστερο των τριάντα ετών από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 68 Συνεπώς, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι ο φάκελος για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και το πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων καλύπτονταν από την εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που αφορά την προστασία των σκοπών έρευνας

- 69 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έρευνα για την αεροπορική μεταφορά φορτίων είχε ολοκληρωθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρά το γεγονός ότι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου εκκρεμούσαν ορισμένες δίκες επί προσφυγών ακυρώσεως κατά της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Επομένως, η Επιτροπή εσφαλμένως δέχθηκε κατά τεκμήριο ότι η γνωστοποίηση του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και του πλήρους κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων θα μπορούσε να θίξει την προστασία των σκοπών της έρευνάς της.

- 70 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν, όπως ορθώς επισημαίνουν η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες. Ειδικότερα, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 57 ανωτέρω, η Επιτροπή μπορούσε να δεχθεί κατά τεκμήριο ότι η πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στην απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων μπορούσε να θίξει την προστασία των σκοπών της έρευνάς της.
- 71 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι, όπως η ίδια η προσφεύγουσα επισημαίνει, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως εκκρεμούσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πολλές δίκες σχετικά με τη νομιμότητα της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και συγκεκριμένα οι δίκες επί των υποθέσεων T-9/11, Air Canada κατά Επιτροπής, T-28/11, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij κατά Επιτροπής, T-36/11, Japan Airlines κατά Επιτροπής, T-38/11, Cathay Pacific Airways κατά Επιτροπής, T-39/11, Cargolux Airlines κατά Επιτροπής, T-40/11, Lan Airlines και Lan Cargo κατά Επιτροπής, T-43/11, Singapore Airlines και Singapore Airlines Cargo PTE κατά Επιτροπής, T-46/11, Deutsche Lufthansa κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-48/11, British Airways κατά Επιτροπής, T-56/11, SAS Cargo Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-62/11, Air France KLM κατά Επιτροπής, T-63/11, Air France κατά Επιτροπής, και T-67/11, Martinair Holland κατά Επιτροπής, οι οποίες εξακολουθούν να εκκρεμούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 72 Διαπιστώνεται συνεπώς ότι η Επιτροπή θα μπορούσε ενδεχομένως, ανάλογα με την έκβαση των διαφόρων ενδίκων διαδικασιών που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, να συνεχίσει τις εργασίες της για την έκδοση νέας αποφάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 130). Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η έρευνα για την αεροπορική μεταφορά φορτίων είχε οριστικά περατωθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 73 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και του πλήρους κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 74 Από το άρθρο 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα μπορούσε να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου ή την προστασία του σκοπού επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στην περίπτωση που για τη γνωστοποίηση αυτή συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.
- 75 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σταθμίζεται, αφενός, το ειδικό συμφέρον που προστατεύεται με τη μη γνωστοποίηση του οικείου εγγράφου και, αφετέρου, ιδίως, το γενικό συμφέρον που επιτάσσει να καταστεί το οικείο έγγραφο προσβάσιμο, λαμβάνοντας υπόψη τα πλεονεκτήματα που απορρέουν, όπως διευκρινίζει η αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001, από αυξημένη διαφάνεια, δηλαδή από μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων καθώς και από αυξημένη νομιμοποίηση, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοικήσεως έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό σύστημα (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2010, T-439/08, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 136).

- 76 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 16 ανωτέρω, η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε ότι η επιβεβαιωτική αίτηση δεν περιείχε επιχειρήματα από τα οποία να μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που να δικαιολογεί την πρόσβαση της προσφεύγουσας στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ή στο εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.
- 77 Κατά την προσφεύγουσα το συμπέρασμα αυτό είναι εσφαλμένο. Ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως διαιρείται, κατ' ουσίαν, σε τέσσερα σκέλη. Τα σκέλη αυτά αντλούνται, πρώτον, από τη συνδρομή δημοσίου συμφέροντος συμφυούς με τη γνωστοποίηση των εγγράφων σχετικά με έρευνα ανταγωνισμού, δεύτερον, από την ανάγκη να γνωστοποιούνται τα έγγραφα που διευκολύνουν τις αγωγές αποζημιώσεως λόγω παραβάσεων των κανόνων του ανταγωνισμού (στο εξής: αγωγές αποζημιώσεως), τρίτον, από τον θεμελιώδη χαρακτήρα του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και, τέταρτον, από τη συνεκτίμηση του συνόλου των ανωτέρω επιχειρημάτων.
- Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τη συνδρομή υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος συμφυούς με τη γνωστοποίηση των εγγράφων σχετικά με έρευνα ανταγωνισμού
- 78 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων σχετικά με σύμπραξη είναι, αφ' εαυτού, σημαντικό, δεδομένου του συμφέροντος των πολιτών να μη νοθεύεται ο ανταγωνισμός. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η σύμπραξη στον τομέα της αεροπορικής μεταφοράς φορτίων αφορά το σύνολο σχεδόν σημαντικού οικονομικού κλάδου και είχε μεγάλο αντίκτυπο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς καθώς και σοβαρές επιπτώσεις για μεγάλο αριθμό δραστηριοποιούμενων στην αγορά και το ευρύτερο κοινό. Κατά την προσφεύγουσα, η συνδρομή του δημοσίου αυτού συμφέροντος δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.
- 79 Με το επιχείρημα αυτό, το οποίο η Επιτροπή αμφισβητεί, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001, να γίνονται γνωστοί οι λόγοι που οδηγούν την Επιτροπή στην έκδοση των αποφάσεών της στον τομέα του ανταγωνισμού ή, τουλάχιστον, των «σημαντικών» αποφάσεων, το οποίο κατά σύστημα υπερισχύει, αφενός, των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και, αφετέρου, του συμφέροντος που αφορά την προστασία των ερευνών της Επιτροπής.
- 80 Πρέπει να γίνει δεκτό συναφώς ότι το κοινό πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει τη δράση της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού προκειμένου να διασφαλίζεται, αφενός, αρκούντως σαφής προσδιορισμός των συμπεριφορών για τις οποίες ενδέχεται να επιβληθούν κυρώσεις σε επιχειρηματίες και, αφετέρου, η κατανόηση της πρακτικής που ακολουθεί η Επιτροπή στις σχετικές αποφάσεις της, η οποία έχει ουσιώδη σημασία για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, που αφορά όλους τους πολίτες της Ένωσης είτε πρόκειται για επιχειρηματίες είτε για καταναλωτές.
- 81 Υπάρχει συνεπώς υπέρτερο δημόσιο συμφέρον να γίνονται γνωστά στο κοινό ορισμένα ουσιώδη στοιχεία της δράσεως της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού.
- 82 Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα, η ύπαρξη του δημοσίου αυτού συμφέροντος δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να επιτρέπει γενικευμένη πρόσβαση, βάσει του κανονισμού 1049/2001, σε όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο διαδικασίας για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.
- 83 Ειδικότερα, υπενθυμίζεται ότι τέτοια γενικευμένη πρόσβαση θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να εξασφαλίσει, με τον κανονισμό 1/2003, μεταξύ της υποχρεώσεως των οικείων επιχειρήσεων να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενδεχομένως ευαίσθητες

εμπορικές πληροφορίες και της διασφάλισης ενισχυμένης προστασίας καλύπτουσας, όσον αφορά το επαγγελματικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, τις κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβασθείσες στην Επιτροπή πληροφορίες (βλ. σκέψη 55 ανωτέρω).

- 84 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι το συμφέρον του κοινού προς γνωστοποίηση ορισμένου εγγράφου δυνάμει της αρχής της διαφάνειας έχει διαφορετική βαρύτητα ανάλογα με το αν πρόκειται για έγγραφο σχετικό με διοικητική διαδικασία ή για έγγραφο που αφορά διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας το θεσμικό όργανο της Ένωσης δρα ως νομοθέτης (απόφαση Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, σκέψη 75 ανωτέρω, σκέψη 139· βλ., επίσης, υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 91).
- 85 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το δημόσιο συμφέρον να γίνεται γνωστή η δράση της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού δεν δικαιολογεί, αφ' εαυτού, ούτε τη γνωστοποίηση του φακέλου της έρευνας ούτε τη γνωστοποίηση του πλήρους κειμένου της αποφάσεως που εκδόθηκε, καθόσον τα έγγραφα αυτά δεν είναι αναγκαία για να γίνουν κατανοητά τα ουσιώδη στοιχεία της δραστηριότητας της Επιτροπής, όπως το αποτέλεσμα της διαδικασίας και οι λόγοι που κατηύθυναν τη δράση της. Πράγματι, η Επιτροπή μπορεί να διασφαλίσει επαρκή κατανόηση του αποτελέσματος και των λόγων αυτών ιδίως με τη δημοσίευση μη εμπιστευτικού κειμένου της συγκεκριμένης αποφάσεως.
- 86 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή, δημοσιεύοντας μη εμπιστευτικό κείμενο αποφάσεως για σύμπραξη, απλώς εκπληρώνει ειδική υποχρέωση η οποία είναι διαφορετική από την υποχρέωση που υπέχει βάσει της εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001. Ειδικότερα, ο υποχρεωτικός ή μη χαρακτήρας της δεν έχει καμία σημασία ως προς το ζήτημα αν η δημοσίευση αυτή ικανοποιεί το δημόσιο συμφέρον.
- 87 Ούτε αναιρείται το συμπέρασμα που εκτέθηκε στη σκέψη 85 ανωτέρω από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων δεν είχε ακόμη δημοσιοποιηθεί, ένα χρόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, και η δημοσίευσή του μπορεί εισέτι να καθυστερήσει λόγω της αντιπαραθέσεως μεταξύ των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και της Επιτροπής ως προς τις πληροφορίες που πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικές.
- 88 Αρκεί να επισημανθεί συναφώς ότι το ζήτημα αν η Επιτροπή είχε υποχρέωση να κοινοποιήσει, κατόπιν αιτήσεως, μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων θα εξεταστεί στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.
- 89 Επομένως, το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά την ανάγκη να γνωστοποιούνται τα έγγραφα που διευκολύνουν τις αγωγές αποζημιώσεως
- 90 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων της είναι αναγκαία προκειμένου να διαφυλάξει τη δυνατότητά της να λάβει αποζημίωση για τις ζημίες που υπέστη. Υπενθυμίζει ότι η Επιτροπή με τη λευκή βίβλο της 2ας Απριλίου 2008, σχετικά με τις αγωγές αποζημιώσεως για παραβίαση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας της ΕΚ [COM(2008) 165], αναγνώρισε ότι οι αγωγές αποζημιώσεως αποτελούν μέσο για την αποκατάσταση και προώθηση του υγιούς ανταγωνισμού και την αποτροπή της δημιουργίας νέων συμπράξεων. Η προσφεύγουσα εκτιμά συνεπώς ότι οι εν λόγω αγωγές δεν έχουν ως αποτέλεσμα μόνο την προστασία ατομικών συμφερόντων, αλλά επιτελούν και δημόσιου συμφέροντος λειτουργία γενικής προλήψεως, όπως έχει δεχθεί η νομολογία. Κατά την προσφεύγουσα, το δημόσιο συμφέρον για διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, δεδομένης της φύσεως της προσβάσεως στα έγγραφα ως θεμελιώδους δικαιώματος, υπερισχύει εν προκειμένω του συμφέροντος των μελών της συμπράξεως στον τομέα της αεροπορικής

μεταφοράς φορτίων για προστασία των εμπορικών τους πληροφοριών. Εν πάση περιπτώσει, τα συμφέροντα των μελών της συμπράξεως δεν είναι θεμιτά, λαμβανομένου υπόψη του παράνομου χαρακτήρα των πράξεών τους.

- 91 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 92 Επισημαίνεται ότι οποιοσδήποτε δικαιούται να αξιώσει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ. Το δικαίωμα αυτό ενισχύει πράγματι την αποτελεσματικότητα των κανόνων της Ένωσης περί ανταγωνισμού, συμβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτό στη διατήρηση συνθηκών αποτελεσματικού ανταγωνισμού εντός της Ένωσης (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 104 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 93 Εντούτοις, εκτιμήσεις τόσο γενικού χαρακτήρα δεν μπορούν αφ' εαυτών να κατισχύσουν των λόγων στους οποίους στηρίζεται η άρνηση γνωστοποιήσεως των οικείων εγγράφων (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 105).
- 94 Συγκεκριμένα, για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος σε αποζημίωση του οποίου απολαύει ο αιτών, δεν απαιτείται η κοινοποίηση σε αυτόν κάθε εγγράφου σχετικού με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, για τον λόγο ότι ο αιτών αυτός προτίθεται να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως, δεδομένου ότι είναι ελάχιστα πιθανό να πρέπει η σχετική αγωγή αποζημιώσεως να στηριχθεί στο σύνολο των στοιχείων που περιέχει ο σχετικός με τη διαδικασία αυτή φάκελος (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 106).
- 95 Απόκειται, συνεπώς, σε κάθε πρόσωπο το οποίο ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ να αποδείξει ότι του είναι αναγκαία η πρόσβαση σε έγγραφο ή έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής, προκειμένου αυτή να δύναται, κατά περίπτωση, να σταθμίσει τα συμφέροντα που δικαιολογούν την κοινοποίηση των εγγράφων αυτών και την προστασία τους, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υποθέσεως (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 107).
- 96 Εάν δεν υφίσταται τέτοια ανάγκη, το συμφέρον για την αποκατάσταση της οφειλόμενης σε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ ζημίας δεν συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 108).
- 97 Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ουδόλως απέδειξε γιατί η πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ή στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ήταν αναγκαία ώστε να συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίησή τους δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 98 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το υπό κρίση σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τον θεμελιώδη χαρακτήρα του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα
- 99 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα είναι θεμελιώδες δικαίωμα η προστασία του οποίου δεν υπηρετεί αποκλειστικά τα ατομικό συμφέρον του δικαιούχου του. Χαρακτηριστικό του δικαιού της Ένωσης είναι η αντικειμενική βούληση να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα, η οποία είναι απαίτηση γενικού συμφέροντος και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001.

100 Με το επιχείρημα αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει στην πραγματικότητα ότι για κάθε αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα, ως έκφραση θεμελιώδους δικαιώματος στη διαφάνεια, συντρέχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001. Συνέπεια αυτού όμως θα ήταν η αδυναμία εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, οι οποίες θα καθίσταντο άνευ περιεχομένου.

101 Επομένως, το υπό κρίση σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί του τέταρτου σκέλους, το οποίο αφορά τη συνεκτίμηση του συνόλου των ανωτέρω σκελών του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως

102 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εφόσον από τα τρία προηγούμενα σκέλη του τέταρτου λόγου ακυρώσεως καταδεικνύεται η συνδρομή των επιμέρους δημοσίων συμφερόντων τα οποία δικαιολογούν το καθένα χωριστά την πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, η δικαιολόγηση αυτή καθίσταται ακόμη σαφέστερη αν τα συμφέροντα αυτά εξεταστούν από κοινού.

103 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στα τρία προηγούμενα σκέλη του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, το υπό κρίση σκέλος του πρέπει επίσης να απορριφθεί.

104 Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων, ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον η Επιτροπή όφειλε να επιτρέψει στην προσφεύγουσα μερική πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και να της διαβιβάσει μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων

105 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως μπορεί να διαιρεθεί σε δύο σκέλη, τα οποία αφορούν αντιστοίχως την υποχρέωση της Επιτροπής, αφενός, να επιτρέψει στην προσφεύγουσα μερική πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων και, αφετέρου, να της διαβιβάσει μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.

106 Κατά την Επιτροπή, η οποία υποστηρίζεται από την Air Canada και τη Société Air France, αμφότερα τα σκέλη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμα.

– Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την υποχρέωση της Επιτροπής να επιτρέψει στην προσφεύγουσα μερική πρόσβαση στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων

107 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ακόμη και αν η άρνηση προσβάσεως σε ολόκληρο τον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ήταν δικαιολογημένη, παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 επειδή δεν της επέτρεψε μερική πρόσβαση στον εν λόγω φάκελο.

108 Αρκεί συναφώς η υπόμνηση ότι τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο για την αεροπορική μεταφορά φορτίων καλύπτονταν από το γενικό τεκμήριο για το οποίο έγινε λόγος στη σκέψη 57 ανωτέρω και δεν συνέτρεχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίησή τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, για τα έγγραφα αυτά δεν ισχύει υποχρέωση πλήρους ή μερικής γνωστοποίησεως του περιεχομένου τους, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Επιτροπή κατά Enbw Energie Baden-Württemberg, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψη 134).

109 Κατά συνέπεια, το υπό κρίση σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά την υποχρέωση της Επιτροπής να διαβιβάσει στην προσφεύγουσα μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων

- 110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ακόμα και αν υποτεθεί ότι ορθώς απέρριψε το αίτημα προσβάσεως στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, θα έπρεπε να έχει δεχθεί το αίτημά της για πρόσβαση σε μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως αυτής, πράγμα που η Επιτροπή αμφισβητεί.
- 111 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, εάν μέρη μόνο του ζητούμενου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο αυτό, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η εξέταση της μερικής προσβάσεως σε έγγραφο των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρέπει να πραγματοποιείται βάσει της αρχής της αναλογικότητας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-353/99 P, Συμβούλιο κατά Hautala, Συλλογή 2001, σ. I-9565, σκέψεις 27 και 28).
- 112 Από το ίδιο το γράμμα της διατάξεως που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να εξετάσουν αν πρέπει να επιτρέψουν μερική πρόσβαση στα έγγραφα που αφορά η σχετική αίτηση, περιορίζοντας την ενδεχόμενη άρνηση προσβάσεως στα στοιχεία που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις που αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Το θεσμικό όργανο οφείλει να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση αν ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει με την άρνηση προσβάσεως στο έγγραφο μπορεί να επιτευχθεί εάν το όργανο αυτό περιοριστεί στην απόκρυψη των χωρίων του εγγράφου που δύνανται να θίξουν το προστατευόμενο δημόσιο συμφέρον (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Απριλίου 2007, T-264/04, WWF European Policy Programme κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. II-911, σκέψη 50· βλ., επίσης, υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Συμβούλιο κατά Hautala, σκέψη 111 ανωτέρω, σκέψη 29).
- 113 Από τον συνδυασμό όμως των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι, στην περίπτωση κατά την οποία το κατά την έννοια της δεύτερης διατάξεως υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί τη γνωστοποίηση μέρους εγγράφου, το θεσμικό όργανο στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση προσβάσεως οφείλει να επιτρέψει την πρόσβαση στο μέρος αυτό του εγγράφου.
- 114 Από τις σκέψεις 80 και 81 ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να αναγνωριστεί η ύπαρξη δημοσίου συμφέροντος να γίνονται γνωστά στο κοινό ορισμένα ουσιώδη στοιχεία της δράσεως της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού, το οποίο επιτάσσει τη γνωστοποίηση πληροφοριών οι οποίες καθιστούν δυνατή την κατανόηση, ιδίως, του αποτελέσματος της διαδικασίας και των λόγων οι οποίοι κατηύθυναν τη δράση της Επιτροπής.
- 115 Προκειμένου να καθοριστούν οι αναγκαίες ως προς το σημείο αυτό πληροφορίες, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή, κατά το άρθρο 30, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003, λαμβάνοντας υπόψη το θεμιτό συμφέρον των επιχειρήσεων για την προστασία του επαγγελματικού απόρρητου, υποχρεούται να δημοσιεύει τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του ίδιου κανονισμού, μνημονεύοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη και τα ουσιώδη στοιχεία της αποφάσεως, περιλαμβανομένων των κυρώσεων που επιβάλλονται. Ειδικότερα, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης συνεκτικής εφαρμογής των κανονισμών 1049/2001 και 1/2003 (βλ. σκέψη 50 ανωτέρω), η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, την κοινοποίηση εγγράφου το οποίο σε κάθε περίπτωση έχει υποχρέωση να δημοσιεύσει κατ' εφαρμογή του κανονισμού 1/2003.
- 116 Ως εκ τούτου, το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον προς γνωστοποίηση για το οποίο έγινε λόγος στη σκέψη 114 ανωτέρω δεν ικανοποιείται μόνο με τη δημοσίευση ανακοινωθέντος τύπου το οποίο ενημερώνει για την έκδοση της οικείας αποφάσεως, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, το ως άνω ανακοινωθέν περιγράφει συνοπτικά τη διαπιστωθείσα παράβαση, προσδιορίζει τις επιχειρήσεις που κρίθηκαν υπεύθυνες για αυτήν και αναφέρει το ποσό του προστίμου

που επιβλήθηκε σε κάθε μία από αυτές, καθόσον το ανακοινωθέν αυτό δεν επαναλαμβάνει τα ουσιώδη στοιχεία των αποφάσεων που λήφθηκαν βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού 1/2003. Το ως άνω δημόσιο συμφέρον επιτάσσει τη δημοσίευση μη εμπιστευτικού κειμένου των αποφάσεων αυτών.

117 Η Επιτροπή είχε συνεπώς την υποχρέωση να διαβιβάσει στην προσφεύγουσα μη εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων κατόπιν του αιτήματός της, η δε διαβίβαση αυτή συνιστά μερική πρόσβαση στην ως άνω απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

118 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 17 ανωτέρω, η Επιτροπή εξέτασε το αίτημα προσβάσεως στο μη εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων στο τμήμα 2, δεύτερη περίπτωση, της προσβαλλομένης απόφασης. Η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

«Όσον αφορά το επικουρικό αίτημά σας, σας ενημερώνω ότι δεν υπάρχει ακόμη μη εμπιστευτικό κείμενο της [απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων]. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής ετοιμάζουν το μη εμπιστευτικό αυτό κείμενο και διεξάγουν συζητήσεις με τις οικείες επιχειρήσεις ως προς τα αποσπάσματα της απόφασης τα οποία δεν πρέπει να δημοσιευθούν. Όπως γνωρίζετε, η προετοιμασία μη εμπιστευτικού κειμένου απόφασης που αφορά συμπράξεις απαιτεί σημαντικό χρόνο. Δεδομένου ότι επί του παρόντος δεν υπάρχει μη εμπιστευτικό κείμενο, το αίτημά σας βάσει του κανονισμού 1049/2001 είναι άνευ αντικειμένου. Αντίγραφο όμως του μη εμπιστευτικού κειμένου θα σας αποσταλεί μόλις αυτό ολοκληρωθεί.»

119 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το χωρίο αυτό της προσβαλλομένης απόφασης χρήζει κατά γράμμα ερμηνείας και, άρα, σημαίνει ότι η Επιτροπή απέρριψε το αίτημά της για πρόσβαση στο μη εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων απλώς και μόνο επειδή το κείμενο αυτό δεν υπήρχε.

120 Όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, αν επιτρεπόταν τέτοιος λόγος απορρίψεως, η Επιτροπή θα μπορούσε να αρνείται συστηματικά τη μερική πρόσβαση σε κάθε έγγραφο που περιέχει εμπιστευτικές πληροφορίες. Ειδικότερα, για τη μερική πρόσβαση απαιτείται στην πράξη η προετοιμασία μη εμπιστευτικού κειμένου του ζητούμενου εγγράφου και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα μπορούσε απλώς να διαπιστώνει κάθε φορά την ανυπαρξία του κειμένου αυτού.

121 Βεβαίως, η Επιτροπή δεσμεύθηκε να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα αντίγραφο του μη εμπιστευτικού κειμένου της απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων μόλις αυτό ολοκληρωνόταν. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν απέρριψε στην πραγματικότητα το αίτημα προσβάσεως της προσφεύγουσας σε μη εμπιστευτικό κείμενο επειδή το κείμενο αυτό δεν υπήρχε, αλλά επειδή η πρόσβαση σε αυτό μπορούσε να επιτραπεί μόνο σε μεταγενέστερο και μη προσδιορισμένο χρονικό σημείο.

122 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν ήταν σε θέση να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα μη εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης για την αεροπορική μεταφορά φορτίων κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης, καθόσον ήταν αναγκαία η προηγούμενη συνεννόηση με τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων ως προς τις πληροφορίες που έπρεπε να απαλειφθούν από το μη εμπιστευτικό κείμενο της απόφασης αυτής.

123 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 ορίζει συναφώς τα εξής:

«Η επιβεβαιωτική αίτηση υφίσταται ταχεία επεξεργασία. Εντός 15 εργάσιμων ημερών από την καταχώριση της εν λόγω αίτησης, το όργανο είτε δέχεται την πρόσβαση του αιτούντος στο ζητούμενο έγγραφο και παρέχει πρόσβαση εντός της εν λόγω περιόδου, σύμφωνα με το άρθρο 10, είτε εκθέτει τους λόγους της ολικής ή μερικής άρνησης, με γραπτή απάντηση. Αν το θεσμικό όργανο αρνηθεί την πρόσβαση εν όλω ή εν μέρει, ενημερώνει τον αιτούντα για τα ένδικα μέσα που διαθέτει, δηλαδή τη

δικαστική προσφυγή κατά του θεσμικού οργάνου και/ή την καταγγελία στον ευρωπαϊό διαμεσολαβητή, υπό τους όρους που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα [263 ΣΛΕΕ] και [228 ΣΛΕΕ].»

¹²⁴ Το άρθρο 8, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Κατ' εξαίρεση, όπως π.χ. στην περίπτωση αίτησης που αφορά πολύ ογκώδη έγγραφα ή πολύ μεγάλο αριθμό εγγράφων, η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 προθεσμία μπορεί, μετά από ενημέρωση του αιτούντα και λεπτομερή αιτιολόγηση, να παραταθεί κατά 15 εργάσιμες ημέρες.»

¹²⁵ Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 έχει επιτακτικό χαρακτήρα και δεν μπορεί να παραταθεί εάν δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενες στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού περιστάσεις, άλλως το άρθρο αυτό θα καθίστατο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, δεδομένου ότι ο αιτών δεν θα γνώριζε έπειτα από ποια ακριβώς ημερομηνία θα μπορούσε, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, είτε να ασκήσει προσφυγή είτε να υποβάλει καταγγελία (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2010, T-494/08 έως T-500/08 και T-509/08, Ryanair κατά Επιτροπής, Συλλογή, σ. II-5723, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

¹²⁶ Παρατηρείται συνεπώς ότι οι διατάξεις του κανονισμού 1049/2001, όπως τις έχει ερμηνεύσει η νομολογία, δεν προβλέπουν τη δυνατότητα της Επιτροπής να απαντήσει σε επιβεβαιωτική αίτηση ότι η πρόσβαση στο ζητούμενο έγγραφο θα επιτραπεί σε μεταγενέστερο και μη προσδιορισμένο χρονικό σημείο.

¹²⁷ Ο δικαστής της Ένωσης έχει κρίνει όμως ότι ορισμένες διατάξεις του δικαίου του ανταγωνισμού οι οποίες προέβλεπαν είτε την πρόσβαση των επιχειρήσεων τις οποίες αφορούσε έρευνα στον φάκελο της Επιτροπής είτε την αμελλητί διαβίβαση εκ μέρους της Επιτροπής πληροφοριακών στοιχείων ευρισκόμενων στη διάθεσή της στις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα της γενικής αρχής του δικαιώματος των επιχειρήσεων για προστασία των επιχειρηματικών τους απορρήτων, της οποίας έκφραση αποτελεί το άρθρο 339 ΣΛΕΕ (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 28, και της 19ης Μαΐου 1994, C-36/92 P, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-1911, σκέψη 36).

¹²⁸ Συνεπώς, όπως επισημαίνουν η Επιτροπή και ορισμένες από τις παρεμβαίνουσες, από τη νομολογία προκύπτει ότι, στην περίπτωση που ορισμένη επιχείρηση υποστηρίζει ότι έγγραφο που την αφορά περιέχει επιχειρηματικά απόρρητα ή άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες, η Επιτροπή οφείλει να μην το κοινοποιήσει αν δεν έχει τηρήσει προηγουμένως ορισμένη διαδικασία. Κατ' αρχάς, η Επιτροπή οφείλει να δώσει στη συγκεκριμένη επιχείρηση τη δυνατότητα να υποστηρίξει την άποψή της. Στη συνέχεια, υποχρεούται να εκδώσει σχετική απόφαση δεόντως αιτιολογημένη, η οποία πρέπει να γνωστοποιηθεί στην επιχείρηση. Τέλος, λαμβανομένης υπόψη της εξαιρετικά σοβαρής ζημίας που μπορεί να προκύψει από τη μη νόμιμη κοινοποίηση του εγγράφου αυτού, η Επιτροπή οφείλει, πριν εκτελέσει την απόφασή της, να δώσει στην επιχείρηση τη δυνατότητα να προσφύγει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης για να ελεγχθούν οι γενόμενες εκτιμήσεις και να εμποδιστεί η κοινοποίηση (αποφάσεις AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, σκέψη 127 ανωτέρω, σκέψη 29, και SEP κατά Επιτροπής, σκέψη 127 ανωτέρω, σκέψεις 38 και 39· βλ., επίσης, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-450/06, Varec, Συλλογή 2008, σ. I-581, σκέψη 54).

¹²⁹ Βάσει των παρατηρήσεων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι για την προετοιμασία μη εμπιστευτικού κειμένου αποφάσεως της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού ενδέχεται να απαιτείται αρκετός χρόνος, ασυμβίβαστος με τις προθεσμίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001 για την απάντηση στις επιβεβαιωτικές αιτήσεις, προκειμένου να καταστεί δυνατόν να ληφθούν δεόντως υπόψη τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που έχουν θέσει συγκεκριμένα ζήτημα εμπιστευτικότητας ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων.

- 130 Εντούτοις, η Επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας της αρχής της διαφάνειας στο συνταγματικό πλαίσιο της Ένωσης και της κατ' αρχήν υποχρεώσεώς της, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και της γενικής υποχρεώσεως επιμελείας που υπέχει, να εξετάζει ταχέως τις επιβεβαιωτικές αιτήσεις, οφείλει να καταβάλει προσπάθεια ολοκληρώσεως των σταδίων της διαδικασίας για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 128 ανωτέρω εντός του συντομότερου δυνατού χρόνου και, εν πάση περιπτώσει, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος το οποίο πρέπει να καθοριστεί ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε υποθέσεως. Ως προς το σημείο αυτό, πρέπει να συνεκτιμηθεί ο σημαντικός ή μη αριθμός των αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που έχουν υποβάλει οι οικείες επιχειρήσεις και η τεχνική και νομική πολυπλοκότητά τους.
- 131 Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή, απαντώντας στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, παρέσχε λεπτομερείς πληροφορίες ως προς, αφενός, τον αριθμό των αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που αφορούν την απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων οι οποίες είχαν υποβληθεί ενώπιόν της κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, τον φόρτο εργασίας λόγω της εξετάσεως των αιτήσεων αυτών.
- 132 Από τις πληροφορίες αυτές προκύπτει, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή στις 10 Δεκεμβρίου 2010 ζήτησε από τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων να της γνωστοποιήσουν τα μέρη της αποφάσεως αυτής τα οποία, κατά την άποψή τους, έπρεπε να θεωρηθούν επιχειρηματικά απόρρητα ή εμπιστευτικές πληροφορίες. Μεταξύ της 30ής Δεκεμβρίου 2010 και της 12ης Απριλίου 2011, η Επιτροπή έλαβε αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, ενίοτε ογκώδεις, εκ μέρους δεκατεσσάρων από αυτές τις επιχειρήσεις.
- 133 Στη συνέχεια, στις 20 Ιουλίου 2011, η Επιτροπή απέστειλε στις επιχειρήσεις για τις οποίες έγινε λόγος στην προηγούμενη σκέψη σχέδιο μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, το οποίο δεν περιελάμβανε πλέον ορισμένες από τις πληροφορίες για τις οποίες είχε τεθεί ζήτημα εμπιστευτικότητας. Κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως έξι από τις επιχειρήσεις αυτές εξακολουθούσαν να ζητούν να θεωρηθεί εμπιστευτικό ουσιώδες τμήμα του σχεδίου αυτού και άλλες τέσσερις δεν είχαν συμφωνήσει για τη δημοσίευσή του. Κατ' ουσίαν, μόνο τέσσερις από τις επιχειρήσεις είχαν συμφωνήσει επί του σημείου αυτού.
- 134 Λαμβανομένων υπόψη του αριθμού και της σημασίας των αιτημάτων εμπιστευτικότητας ενώπιον της Επιτροπής, το χρονικό διάστημα οκτώ μηνών και εικοσιπέντε ημερών που παρήλθε μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων (9 Νοεμβρίου 2010) και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (3 Αυγούστου 2011) δεν παρίσταται μη εύλογο.
- 135 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν επέδειξε αμέλεια κατά την εξέταση της επιβεβαιωτικής αιτήσεως όσον αφορά τα μέρη της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων των οποίων η εμπιστευτικότητα εξακολουθούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως να προβάλλεται από τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε η απόφαση αυτή. Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι για τα μέρη αυτά της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 και, ως εκ τούτου, να απορριφθεί το υπό κρίση σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.
- 136 Εντούτοις, ούτε από τις πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή απαντώντας στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου ούτε από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η απόφαση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων έθεσαν ζήτημα εμπιστευτικότητας ολόκληρης της αποφάσεως αυτής. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό μόνο βάσει των πληροφοριών που παρατίθενται στην απάντηση της Επιτροπής στις κρίσιμες για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ήτοι εκείνες που αφορούν την περίοδο πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι τα εκκρεμούντα κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής αιτήματα εμπιστευτικότητας αφορούσαν στοιχεία τέτοιας σημασίας ώστε κείμενο της εν λόγω αποφάσεως χωρίς τα στοιχεία αυτά να είναι ακατανόητο.

- 137 Επομένως, τίποτε δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα το τμήμα του μη εμπιστευτικού κειμένου της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων για το οποίο δεν είχε υποβληθεί κανένα αίτημα εμπιστευτικότητας.
- 138 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να παράσχει στην προσφεύγουσα, κατόπιν αιτήματός της, μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς να αναμείνει την οριστική περάτωση της διαδικασίας ως προς όλες τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που είχαν υποβληθεί από τις οικείες επιχειρήσεις.
- 139 Ειδικότερα, αφενός, η προσέγγιση αυτή συνάδει με το πνεύμα του κανονισμού 1049/2001, του οποίου το άρθρο 7, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, επιτάσσουν την ταχεία εξέταση των αιτήσεων προσβάσεως στα έγγραφα και το άρθρο 4, παράγραφος 6, επιβάλλει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης την υποχρέωση να επιτρέπουν πρόσβαση στα μέρη των εγγράφων τα οποία δεν καλύπτονται από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το ίδιο αυτό άρθρο.
- 140 Αφετέρου, εάν επιτρεπόταν στην Επιτροπή να μην κοινοποιεί τα μέρη των αποφάσεων εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ για τα οποία δεν έχει τεθεί ζήτημα εμπιστευτικότητας έως ότου είτε όλες οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν οι αποφάσεις αυτές δηλώσουν ότι συμφωνούν για τη δημοσίευση είτε ολοκληρωθούν όλα τα στάδια της διαδικασίας για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 128 ανωτέρω, οι εν λόγω επιχειρήσεις θα ενθαρρύνονταν να προβάλλουν αντιρρήσεις και να εμμένουν σε αυτές όχι μόνο για να προστατεύσουν τα θεμιτά αιτήματά τους για εμπιστευτικότητα, αλλά επίσης για να καθυστερήσουν τη δημοσίευση προκειμένου να παρεμποδίσουν τις δυνατότητες των επιχειρήσεων ή των καταναλωτών που εκτιμούν ότι έχουν θιγεί από τη συμπεριφορά τους για άσκηση αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
- 141 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, επειδή δεν κοινοποίησε στην προσφεύγουσα μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων χωρίς τα πληροφοριακά στοιχεία των οποίων την εμπιστευτικότητα εξακολουθούσαν να προβάλλουν οι οικείες επιχειρήσεις.
- 142 Πρέπει συνεπώς το υπό κρίση σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως να γίνει δεκτό όσον αφορά τις πληροφορίες αυτές και, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 143 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως, καθώς και η προσφυγή, πρέπει να απορριφθούν κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 144 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.
- 145 Στην υπό κρίση υπόθεση, μολονότι η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ηττήθηκαν εν μέρει ως προς ένα ή περισσότερα από τα αιτήματά τους, εντούτοις τα κυριότερα αιτήματα της προσφυγής απορρίφθηκαν. Συνεπώς, η προσφεύγουσα πρέπει να φέρει, πέρα από τα δικαστικά της έξοδα, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.
- 146 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, όταν είναι άλλος από τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη, τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτη, πλην των κρατών μελών, καθώς και την Εποπτεύουσα Αρχή της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 147 Στην υπό κρίση υπόθεση, οι παρεμβαίνουσες πρέπει να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Αυγούστου 2011 με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων), στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως αυτής και στο μη εμπιστευτικό κείμενο της, καθόσον η Επιτροπή δεν επέτρεψε την πρόσβαση στο μέρος του μη εμπιστευτικού κειμένου της επίμαχης αποφάσεως ως προς το οποίο οι επιχειρήσεις τις οποίες αυτή αφορούσε δεν είχαν προβάλει, ή δεν προέβαλλαν πλέον, ζητήματα εμπιστευτικότητας.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Schenker AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, η Martinair Holland NV, η Société Air France SA, η Cathay Pacific Airways Ltd, η Air Canada, η Lufthansa Cargo AG και η Swiss International Air Lines AG φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Οκτωβρίου 2014.

(υπογραφές)